UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianae, 1661

De Eo, Qvi Cognovit Consanguineam uxoris suæ, vel sponsæ. Titvlvs XIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-62953

Visual Library

ſe tranſtulit regionem: & ab Ebugien. tandem veniens civitatem, quandam ibidem cum terra & dote decenti ſibi matrimonialiter copulavit, de qua prolem ſe confeſſus eſt ſuſcepiſſe. Ea propter f. v. per Apoſt. ſed.]

CAP. VII.

Si filis duorum compatrum, per quorum alterum deventum eſt ad compaternitatem, matrimonium contrahant, ſeparantur: & tempore contractus ſcientes impedimentum, illud denunciare tenentur.

Idem *Magiſtro S. Cano. Herforden.*

TVa *a* nos duxit diſcretio conſulendos, an natus ante compaternitatem, filiam compatris patris ſui vel commatris ſibi poſſit matrimonialiter copulare? & ſi *b* contraxit, an debeant ſeparari? & an conſcii talis matrimonii teneantur illud in publico accuſare? Super quo reſpondemus, quòd hujuſmodi perſonæ non poſſunt matrimonium contrahere: & ſi contraxerint, poſſunt ab invicem ſeparari: & qui contractum ſciverint, debent eccleſiæ illud nunciare.

CAP. VIII.

Inter baptizatum & filium baptizantis, oritur cognatio ſpiritualis, impediens & dirimens matrimonium inter eos contrahendum. h. d.

Gregorius IX.

EX literis *c* veſtris accepimus, quòd cùm Martha mulier coram officiali Cantuarien. Alanum peteret in virum, & ſe adfidatam ab eo ac carnaliter cognitam per teſtes idoneos probaviſſet: dictorum tandem teſtium depoſitionibus publicatis, idem A. excipiendo propoſuit, quòd eam habere non poterat in uxorem, pro eo quòd ipſum pater mulieris ejuſdem, qui ſacerdos extitit *d*, baptizavit. Sed cùm idem officialis exceptione hujuſmodi non admiſſa definitivam tulerit ſentẽtiam contra ipſum, & idem ad ſedem Apoſtolicam appellaverit: Mandamus, quatenus ſi eſt ita, eundem A. ſuper hoc ab impetitione mulieris abſolvatis ipſius, eidem mulieri perpetuum ſilentium imponentes.

DE COGNATIONE *e* legali.

TITVLVS XII.

CAP. I.

Inter adoptatum & filium adoptantis non poteſt durante adoptione conſiſtere matrimonium.

Nicolaus *ad conſulta Bulgarorum.*

SIqua *f* per adoptionem mihi ſoror eſſe cœperit, quamdiu durat adoptio inter me & ipſam, nuptiæ conſiſtere non poſſunt.

DE EO *g*, QVI COGNOVIT CONſanguineam uxoris ſuæ, vel ſponſæ.

TITVLVS XIII.

CAP. I.

Affinitas superveniens poſt matrimonium contractum non ſolvit matrimonium, ſed exactionem debiti impedit, & crimen inceſtus inhabilitat quoad matrimonium contrahendum.

Ex Concilio apud *h* Metiam.

SIquis *i* cum filiaſtra ſua ſcienter fornicatus fuerit, nec à matre debitum petere, nec filiam unquam habere poteſt uxorem: nec filiaſtra, nec illa ullo unquam tempore alii, ſe poterunt matrimonio copulare.

CAP. II.

Affinitas ſuperveniens etiam per illicitum coitum, diſſolvit ſponſalia de futuro, ſed non matrimonium: & inceſtuoſus contrahere non poteſt.

Alexander III. *Pictavien. Epiſcopo.*

VEniens *a* ad nos præſentium lator: [1 &] [illegible] quiſit. t.t. reſp. quòd ſi matrem ſponſæ ſuæ cognovit, & *b* ſponſæ nunquam carnaliter adhæſit, imponenda est ei pœnitentia paulò major, quàm pro adulterio: qua peracta, vel parte ipſius, poterit ex diſpenſatione, [illegible] matrimonium contrahere. Cæterùm ſi ſponſam cognovit, antequam matrem vel pòſt, nunquam eam, vel aliam poteſt accipere in uxorem.

[1 *Nobis tua f. literas præſentavit, ex quarum tenore perpendimus, quòd quandam in uxorem duxerat, quam quidam [illegible] runt per menſem quo eam duxerat non cognoſcere. Commiſit autem ſicut dicit, quòd pater ſponſæ duxit uxorem ſuam quæ ſponſæ mater erat, quam in ejus lecto jacentem diabolo ſuadente cognovit. Tranſacto verò menſe tam pater quàm alii propinqui [illegible] cum ea matrimonium conſummaret, quod facere noluit donec [illegible] ſuper hoc loqueretur.*]

CAP. III.

Non ſeparatur matrimonium ad dictum unius, aſſerentis affinitatem inter conjuges præceſſiſſe.

Idem.

DE illo *c*, qui uxorem fratris, antequam ei matrimonio jungeretur ſe propoſuit cognoviſſe: Reſpondemus, quòd niſi hoc publicum & notorium fuerit, aut idoneis teſtibus comprobatum, prædictum matrimonium occaſione illa ipſum impetere non permittas.

CAP. IV.

Inceſtuoſus matrimonium contrahere non debet: ſed ſi contraxit, tenet: & tunc tenetur reddere, ſed non poteſt debitum exigere, & nihilominus tenetur uxori neceſſaria adminiſtrare.

Celeſtinus III.

TRanſmiſſæ *d* nobis tuæ literæ demonſtrant, quòd C. uxore ſua defuncta, filiam ejus privignam videlicet propriam, copula carnali cognovit: poſtmodum aliam accipiens in uxorem, cum privigna publicè tanquam canis ad vomitum rediens, illicitam rem committere non expavit. Quia verò ſuper his conſilium nostrum poſtulaſti, præſenti pagina reſpondemus, quòd legitimæ uxori cohabitans, & neceſſaria ſubminiſtrans, non exigat eam, quamdiu vixerit, niſi ab ea fuerit requiſitus: & tunc ad ipſam non ſine gravi cordis dolore accedat: & etiam pro inceſtu & adulterio, donec cum ea [illegible] ſerit, juxta moderamen tui arbitri pœnitentiam [illegible] poſtmodum ſi ſupervixerit, perpetuò ſine ſpe conjugii permanebit.

CAP. V.

Non ſeparatur matrimonium ad confeſſionem conjugum, qui dicunt affinitatem præceſſiſſe, etiam ſi rumor viciniæ conſonet. Et eſt caſus multùm allegabilis & notabilis.

Idem.

SVper *e* eo, quod poſtulas, utrum conjugem, [illegible] ante contractum matrimonium uxoris ſuæ conſanguineam carnali commixtione cognoverit, cùm id fateatur uterque, & aliqua pars viciniæ hoc atteſtare dicatur, ſit ab uxore ſua judicio eccleſiæ ſeparandus: Tuæ frater. reſpondemus *f*: quòd propter eorum confeſſionem tantùm, vel rumorem viciniæ, ſeparari non debet: cùm & quandoque nonnulli inter ſe contra matrimonium velint colludere, & ad confeſſionem

a *Cap. 2. eod. tit. in 3. comp. Vid. Sot. 4. ſent. diſt. 42. q. 1. art. 3.* b *contraxerint.* c *Ca. 1. De cogn. ſpirit. l. 6. B. Thom. 4. ſent. diſt. 42. q. 1. art. 2. & Durandum ead. diſt. q. 1.* d *extiterat.* e *vid. Magiſtr. 4. ſent. diſt. 42. & ibi 13. Thom. q. 2. art. 1, 2. & 3. & Durandum q. 1.* f *C. 1. eo. tit. in 1. comp.* g *Vid. Conc. Trid. ſeſſ. 24. de refor. c. 4.* h *Med. al. Mentian.* i *C. 1. eod. tit. in 1. compil. Vid. Burch. l. 19. decr. c. 5. tit. de fornicatione, &c.*

a *Cap. 3. eod. tit. in 1. compil. & poſt conc. Lat. p. [illegible]* b *al. ſi ſponſa.* c *Ca. 2. eod. tit. in 2. comp.* d *Ca. [illegible] 2. comp. Præ aliis vid. Sot. 4. ſent. diſt. 37. q. 1. art. 3.* e *Ca. [illegible] tit. in 1. compil.* f *reſcribimus.*

inceſtus

inceſtus facilè proſilirent, ſi ſuo judicio crederent per judicium eccleſiæ concurrendum. Rumor autem viciniæ non adeò eſt judicandus validus, quòd niſi rationabiles *a* & fide dignæ probationes accedant, poſſit bene contractum matrimonium irritari. *b*

CAP. VI.

Affinitas ſuperveniens non diſſolvit ſponſalia de præſenti.

Innocentius III. *præpoſito Magdeburgenſi.*

DIſcretionem *c* tuam: [1 & ſ.] Sanè ex parte tua fuit propoſitum, quòd quidam cum muliere quadam legitimè per verba de præſenti contraxit, quam poſtmodum à ſe incognitam, cuidam conſanguineo ſuo tradidit in quantum potuit renitentem. Ille verò cum ipſa, licet invita, matrimonii ſolennia celebravit: ſed mulier quam citò fuit reddita libertati, aufugit ab eo, & ſe priori viro reſtitui poſtulavit. Nos igitur inquiſit.t.t.reſpon. quòd & viro pro tam turpi facinore gravis eſt pœnitentia injungenda, & mulier propter publicam *d* honeſtatem eſt monenda ſollicitè, ut nec primum repetat, cujus conſanguineus eam licet invitam cognovit: nec redeat ad ſecundum, cui non poteſt propter *e* reatum adulterii commiſceri: ſed in continentia maneat, donec prior fuerit viam univerſæ carnis ingreſſus. Quòd ſi forſitan ad id induci nequiverit, vir prior cogatur redire ad ipſam, & maritali eam affectione tractare: cùm adulterium ei non poſſit objicere, qui eam adulterandam tradidit, præſertim invitam. Nam & ſi ſecundùm * Evangelicam veritatem nunquam niſi propter fornicationis *f* cauſam, aut vir uxorem aut uxor poſſit dimittere virum: non tamen ſemper propter cauſam eandem, vel uxor virum, vel vir dimittere poteſt uxorem, cùm poſſit exceptione, vel replicatione legitima impediri. Sed nec affinitas, quæ poſt contractum legitimè *g* matrimonium inter virum & uxorem iniquè contrahitur, ei debet officere, quæ hujuſmodi iniquitatis particeps non exiſtit *h*, cùm ſuo jure non debeat ſine ſua culpa privari: quanquam à quodam prædeceſſore noſtro dicatur in ſimili caſu fuiſſe diſtinctum, utrum inceſtus vel adulterium manifeſtum fuerit, an occultum: aliis aſſerentibus inter gradum proximum & remotum eſſe potius diſtinguendum.

[1 In Domino commendamus, quòd in his quæ dubia reputas vel obſcura, ſedem conſulis ap. ut in eis de cætero ipſius auct. procedas.]

CAP. VII.

Copula carnalis habita cum puella ſeptem annorum, dirimit matrimonium poſtea contractum cum conſanguinea. h. d. ſecundùm unum intellectum.

Idem *Biſuntinen. Archiepiſcopo.*

FRaternitati *i* tuæ: [1 & ſ.] Divortii ſententiam approbamus, quam in eum canonicè promulgaſti, qui illam ſibi poſtea copulare præſumpſit, cujus antea ſororem adhuc ſeptennem contractis ſponſalibus extraordinaria libidine noſcitur polluiſſe.

[1 Super tribus capitulis ſed. Apoſt. conſulenti, ad cujus conſilium eſt in rebus dubiis à cunctis fidelibus recurrendum, ſcriptis præſentibus reſpondemus. In primo.]

CAP. VIII.

Affinitas cauſata ex copula illicita, rumpit ſponſalia præcedentia, & privat facultate contrahendi matrimonium.

Idem *Epiſcopo Gerunden.* a

EX literis *b* fraternitatis tuæ accepimus, quòd G. lator earum matrem puellæ, quam intra nubiles annos deſponſaverat in uxorem, carnaliter ſæpè cognovit & poſt carnali commixtione puellam tractavit adultam: [1 & ſ.] Nos autem eidem viro pœnitentiam injungi fecimus pro peccato: conſul. t. reſpondentes, quòd eis ab invicem ſeparatis, mulier alteri viro non nubat, ſi poſtquam novit viri & matris delictum, ei non erubuit commiſceri. Vir etiam & mater mulieris nunquam debent ad alias nuptias convolare, ſed ſemper continentiam ſervare tenentur, & enorme deflere delictum, quod pro nefanda libidine contraxerunt, præſertim ſi circa perſonas hujuſmodi de lapſu carnis minimè timeatur.

[1 *Unde ipſius viri animæ provideri humiliter poſtulaſti, & utrum mulieri ad ſecundas nuptias eo vivente liceat convolare, cùm hoc factum publicum & notorium habeatur.*]

CAP. IX.

Idem quoad titulum dicit quod decre. ſupr. prox.

Idem *Archiepiſcopo Magdeburgen.*

VEniens *c* ad Apoſtolicam ſedem E. laicus nobis propoſuit, quòd cùm tempore infantiæ ſuæ quandam puellam ſe ducturum juraverit in uxorem, quàm citò ad legitimam perveniſſet ætatem: pater puellæ confœderatione hujuſmodi fidejuſſorum obligatione hincinde firmata, eum in propriam domum recepit, & nutrivit inſimul cum puella: deinde ex converſatione diuturna ſorori puellæ carnaliter ſe conjunxit: tandem amicorum ſuorum devictus inſtantia, quam juraverat in uxorem accepit: & nuptiis celebratis, quando ſe illi opportunitas ingerebat, cognoſcebat utramque. Verùm licet in præſentia tua ſuper hoc fuerit accuſatus, convinci tamen non potuit, nec ſuum voluit confiteri delictum: nunc autem reverſus ad cor, pœnitens de commiſſis, ſalutis ſuæ conſilium requirit impendi. Cùm igitur non tantùm à malo, ſed ab omni ſpecie mali præcipiat Apoſtolus *d* abſtinere: mandamus, quatenus prædicto E. pro hujuſmodi enormitatis exceſſu injuncta pœnitentia competenti, conſulas ei, monens illum ſalubriter, & inducens, ut de cætero abſtineat ab utraque.

CAP. X.

Affinitas ſuperveniens non diſſolvit matrimonium.

Idem *Archiepiſcopo Strigonien.*

TUæ fraternitatis *e* devotio poſtulavit, utrum is, qui cum ſorore legitimæ conjugis fornicatur, cum uxore poſſit poſtmodum commorari, & exigere debitum, ac ſolvere requiſitus. Nos igitur reſpondemus, quòd uxor & à commixtione viri abſtineat propter publicam honeſtatem, & in continentia maneat, donec vir viam univerſæ carnis ingreſſus fuerit, diligentius eſt monenda. Quòd ſi fortè commonitioni parere recuſans talis fuerit, ut de lapſu timeatur ipſius, vir ejus poterit & debebit cum Dei timore debitum ei ſolvere conjugale, cùm affinitas poſt matrimonium iniquè contracta, illi nocere non debeat, quæ iniquitatis particeps non exiſtit.

CAP. XI.

Summatum eſt ſupr. capitulo proximo.

Gregorius IX. *Epiſcopo Pictavien.* f

IOrdanæ *g* mulieris petitio continebant, quòd I. laicus cum ipſa, quæ nondum decimum ætatis ſuæ annum compleverat, per verba de futuro contraxit, & ea

a *Probabiles, in aliquot Cod.* b *Bald. in l. 1. C. de prob. & l. ni quidem. C. de accuſ.* c *C. 1. eod. tit. in 3. comp.* d *Vid. conc. Trid. ſeſſ. 24. de reform. matr. ca. 3.* e *præter.* * *Matth. 19. Marc. 10. Luc. 16.* f *Vid. conc. Trid. ſeſſ. 24. de ſacr. matr. in princ. & ca. 7.* g *legitimum.* h *exiſtat.* i *Ca. 2. eod. tit. in 3. comp. Sot. 4. ſent. diſt. 41. q. un. art. 2. verſic. quòd ſi objicias.*

a *Gerundinen. al. Fertindinen. al. Graden.* b *C. 3. eod. tit. in 3. comp. vide Tabienſem in ſumma, verbo ſponſalia. §. 9. in quarto modo.* c *C. 4. eod. tit. in 3. comp. vide Covarr. 4. decr. pa. 1. c. 5. non longè à principio.* d *1. Theſſ. 5.* e *C. 3. tit. de conſangu. & affin. in 3. comp.* f *Pictavienſi.* g *Vide quos citavi in ca. à nobis, & c. fin. ſupr. de deſponſ. impub.*

intra ejusdem anni ſpacium carnaliter cognita, matrem ipſius ſibi matrimonialiter copulare, & ad damnatæ commixtionis amplexus procedere non expavit: & infrà. Quare præfata I. ſupplicavit, ut cùm carnis ſtimulis reſiſtere nequeat, ſibi (ne jure ſuo ſine ſua propria culpa fraudetur,) providere ſalubriter dignaremur. Ea propter mandamus, quatenus (ſi res ita ſe habet) utrunque ipſorum ad vovendam perpetuam continentiam attentè moneas & inducas: & ſi ad eam induci nequiverint, memoratum I. (injuncta ei primitus pro commiſſo inceſtu pœnitentia competenti) ut eidem cohabitet, & conjugale debitum reddat exactus, eccleſiaſtica cenſura compellas.

DE CONSANGVINITATE ET AFFINITATE.

TITVLVS XIV.

CAP. I.

Separatur matrimonium contractum inter affines primi generis & quarti gradus.

Alexander III. *Caſſien Abbati.* a

EXliteris *b* tuis accepimus, quòd cùm quidam ſecretò quandam viduam ſubarraſſet, & carnaliter cognoviſſet: [1 & ſ.] Tandem cùm vir paratus eſſet eam in conſpectu eccleſiæ ſubarrare, ſurrexerunt duo proponentes, quòd iſte qui eam ſubarrare volebat, priorem virum quarto gradu conſanguinitatis attingit, unus autem ita ſe audiviſſe juravit, alius noluit id juramento firmare: [2 & ſ.] Nunc quæſtio prima revixit, & juraverunt duo coram Archipresbytero *c* Plumbarolæ, quòd primus vir fuit ſuperſtiti quinto conſanguinitatis gradu conjunctus. Quocirca mandamus, quatenus utramque partem ante tuam præſentiam convoces, & facias teſtes coram te jurare: [3 & ſ.] Inquiſita verò diligentius veritate, ſi per teſtes circumſpectos omni exceptione majores inveneris, quòd primus vir ſuperſtitem quarto gradu conſanguinitatis attingit *d*, non differas divortii ſententiam promulgare: æquè enim (ut canones dicunt) abſtinendum eſt à conſanguineis *e* uxoris, ut propriis. Cæterùm tuam prudentiam volumus non latere, quòd non ſunt cauſæ matrimonii tractandæ per quoslibet, ſed per judices diſcretos, qui poteſtatem habeant judicandi, & ſtatuta canonum non ignorent.

[1 *Et cohabitaſſet cum ea per annum, Medualdum virum mulieris traxit in cauſam, proponens, quòd illam in poteſtate ſua poſitam quaſi fornicariam cognoviſſet: tunc vir & mulier quaſi juramento firmaverunt, quòd ab anno alter & plus in alterius copulam conſenſerat maritalem, & de cætero ſicut vir & mulier habitarent inſimul. Cùm autem nec juramentum, nec fidem procurator habuit, exigit eam publicè ſubarrari, quod.*]

[2 *Et ob hoc licet ille præfatam mulierem ſubarrare diſtulerit, minimè tamen ab ejus cohabitatione diſceſſit. Proceſſu verò temporis ad inſtantiam Medualdi præfatus vir publicè matrimonium celebravit, & poſtmodum ferè per annum cum uxore permanſit.*]

[3 *Ad hæc inquiras à quibus & in quibus & quando didicerint, quod teſtantur. Si verò poſt motam quæſtionem didicerint, non eſt ad eorum dicta jam dictum matrimonium diſſolvendum, ſimiliter nec ſi ab accuſatoribus matrimonii didicerint.*]

CAP. II.

Affinitas ſuperveniens, de qua ſaltem conſtat per famam, ſolvit ſponſalia de futuro.

Vrbanus III. *Burdegalen. Archiepiſcopo.*

SVper eo *a*, quòd juvenem adſeris puellam [illegible] nubilem fide interpoſita deſponſaſſe, quæ jam [illegible] bilis eum repetit: & ille excipit dicens, ſe non [illegible] eam ducere, pro eo quòd poſtquam puellam [illegible] eandem, carnaliter propinquam ipſius cognovit: [illegible] t.t. reſpond. quòd ſi manifeſtum eſt juvenem cognoviſſe propinquam prædictæ puellæ, vel ſi non eſt manifeſtum, fama tamen loci hoc habet, cùm eſſet ſponſa tantummodo de futuro, idem ab ejus impetitione debet abſolvi.

CAP. III.

Si diſpenſatur cum aliquo, ut poſſit contrahere in certo gradu aliàs prohibito, requiritur quòd uterq; contrahentium tot gradibus diſtet à ſtipite, præſertim ſi hoc habet conſuetudo.

Celeſtinus III.

QVod *b* dilectio: & infrà. Quæſiviſti, utrum ſi [illegible] à ſtipite per deſcendentem lineam, ſexto vel ſeptimo gradu diſtat, poſſit ei, quæ ex altera parte per lineam deſcendentem ab eodem ſtipite, ſecundo vel tertio gradu diſtat, matrimonialiter copulari, propter indulgentiam Apoſtolicæ ſedis legati, qua permiſſum eſt hominibus terræ illius in ſexto gradu conjungi? Quod [illegible] fieri ſecundùm regulam, quæ dicitur: Quoto gradu quis diſtat à ſtipite, & à quolibet, per aliā lineam deſcendentem ab eodem: cùm tamen de conſuetudine terræ, ſi quando talis caſus emerſerit, incolæ propter [illegible] dum conjunctos ſeparent & impediant copulari [illegible] tes. Nos itaque reſpondemus, quòd indulgentia illa [illegible] eſt intelligenda, quòd uterque conjungendorum [illegible] ſtipite ſexto gradu. Si vero alter ſexto vel ſeptimo gradu diſtat à ſtipite, alter autem ſecundo vel tertio, [illegible] jungi non debent: unde in hac parte conſulius [illegible] multitudini & obſervatæ conſuetudini deferendum, quàm aliud in diſſenſionem & ſcandalum populi [illegible] dum, quadam adhibita novitate.

CAP. IV.

Infideles conjuncti in gradu prohibito à lege canonica, [illegible] ſmum non ſeparantur.

Innocentius III. *Archiepiſcopo & capitulo Tiren.* c.

DE *d* infidelibus ad fidem converſis, utrum ſi [illegible] converſionem ſuam ſecundùm legis veteris [illegible] tuta, circa gradus conſanguinitatis à canone [illegible] conjuncti fuerint, ſeparari debeant poſt baptiſmum [illegible] ſul. t. duximus reſpondendum, quòd matrimonium [illegible] contractum, non eſt poſt baptiſmi lavacrum ſeparandum, cùm à Iudæis Dominus requiſitus, ſi liceret uxorem [illegible] quacunque cauſa dimittere, ipſis reſpondit: Quos Deus conjunxit, homo non ſeparet: per hoc innuens eſſe matrimonium inter eos.

CAP. V.

Conſanguinei mariti cum conſanguineis uxoris [illegible] hoc primò. In gradibus prohibitis non poſſunt [illegible] hi, etiamſi hoc habeat conſuetudo. hoc ſecundò.

Idem *Roſan.* f *Archiepiſc.*

QVod *g* ſuper his: [1 & ſ.] Super eo igitur, quòd pater & filius, cum matre & filia, & [illegible] cum duabus cognatis, avunculus & nepos cum [illegible] bus ſororibus contrahunt matrimonia *h*, [illegible] duximus reſpondendum, quòd licet omnes [illegible]

---

a Caſſinenſ. al. Calſin. b C. 1. eod. tit. in 1. comp. & poſt conc. Lat. ſub Alexand. III. p. 6. c. 32. c Plombadæ. d contingit. e In 7. Codicibus manuſcr. ita: à conſanguineis uxoris & propriis.

a C. 1. eod. tit. in 2. comp. b C. 2. [illegible] eſt, quod decrevit Concil. Lat. ſub Innoc. III. [illegible] ca non debet. Adde quæ diximus in tractatu [illegible] ron. al. Tirenſ. al. Turonenſ. d Ca. 1. eod. tit. in 3. comp. [illegible] giſt. ſent. 4. ſent. diſt. 39. & ibi D. Thom. q. 1. art. 2. e [illegible] Matth. 19. Marc. 10. f Roſſanen. al. Roſanen. al. Piſan. g [illegible] eod. tit. in 3. comp. h al. matrimonialiter [illegible]